

Slakken

☞ Als het pas geregend heeft, komen ze uit hun huisje. Maar anders blijven ze het liefst binnen. Dan ga je op je knieën liggen. Vlak bij de opening van het huisje, en zingt: 'Slak, slak, kom eens uit je huisje!' Eerst komt er niets, en kun je wel een half uur zingen; want een slak is een langzaam dier. En dan eindelijk dan komt ze. Langzaam, oh zoo langzaam, en naar alle kanten in den blinde rond tastend, glijdt zij den drempel over (...)

Een slak loopt niet. Een slak kruipt ook niet, als een rups. Een slak glijdt, gestadig aan voorwaarts, zonder dat zij pooten heeft, geheel vanzelf. Van achter loopt zij in een puntje uit. En achter dat puntje laat zij een zilveren streep achter om den weg later weer terug te vinden.

Men moet medelijden hebben met een slak. Nooit eens hollen, nooit eens krijgertje spelen! Want hoe wil je krijgertje spelen, als je in een heel uur van hier tot aan den bloempot komt? En altijd dat zware huis op je rug. Je bent eigenlijk nooit eens echt buiten; en je kunt ook nooit eens bij een ander logeren.